

Megkezdődött az ipar-gazdasági tudományos konferencia

Kedden, tegnap a Magyar Tudományos Akadémián dr. Osztrovski György, az CMFB elnökhelyettese az MTA ipargazdasági bizottságának elnöke megnyitotta az ipargazdasági tudományos konferenciát.

A háromnapos tanácskozáson a plenáris üléseket követő szekcióüléseken vitatják meg az ipargazdasági kutatás legújabb eredményeit, az ipari árképzés kérdéseit, foglalkoznak az ipargazdaságban alkalmazott legújabb módszerekkel, a számítástechnikával, a korszerű vezetéssel, és a termelési folyamatok korszerű elemzésével, követésével is.

Összesen 34 előadás hangzik el, s ezek az ipargazdaság széles skáláját ölelik fel az elméleti kutatástól a gyakorlati megvalósulásig. (MTI)

Kiosztották a Dózsa-pályázat díjait

Dózsa György születésének 500. évfordulója alkalmából hirdetett képzőművészeti pályázatot a KISZ Csongrád megyei Bizottsága. A pályázatra érkezett alkotások javát mutatja be az a kiállítás, amelyet tegnap, kedden délelőtt a Móra Ferenc múzeum Horváth Mihály utcai képtárában nyitott meg dr. Tóth Pál, a KISZ KB kulturális osztályának vezetője.

Megnyitó szavai után ő adta át a pályázatok díjait is. A bíráló bizottság az első díjat nem adta ki. Második díjjal jutalmazta a zsűri Kántor János esztrogoni pályázó Dózsa-linóját, Gémes Katalin gipszportréját és H. Szurmi Izabella temperaképét. Harmadik díjat kapott Kiss István tussorozata, Farkas István linómetszete és Kollár György tuszaja. A KISZ KB különdíját Némóda Attila kerámia-portréjáért és Csáki Lajos linószorozatáért. Az SZMT két különdíját Nagy Lászlóné kultúrfelelős adta át Molnár Istvánnak és Szomori Dezsőnek. Hajdú Géza, a megyei könyvtár igazgatója két különdíjat nyújtott át. Az egyik nyertese Rózsa Imre, a másiké Zeitfalvy Annamária.

Több mint harminc fiatal képzőművész alkotása látható a kiállításon. Megtalálhatók a legkülönbözőbb műfaji törekvések, a portrészobrok, a grafikai műfajokon át az olajfestményekig. A tartalmi kifejezés, Dózsa szelleméhez való kötődés azonban kicsit felszínesnek tűnik. A szokványos ábrázolások közül csak kevés igazán eredeti alkotás emelkedik ki. Vitathatatlan eredménye a kiállításnak, hogy a pályázati felhívásra az ország minden részéről jelentkeztek fiatal képzőművészek, s így Dózsa szellemének képzőművészeti megidézésére kapcsán találkozó is lett, e mostani kiállítás. Olyan találkozó, mely folytatást kíván.

A munka jellege és ennek megfelelően az előrelátás, a tudatosság mértéke különböző. A szalagon dolgozó, s részmuveleteket végző munkásnak nem kell például a cipőgyártás és -értékesítés egészét áttekintenie. Magáról a gyártásról nyilvánvalóan a szalagok, a technológiák tervezőinek átfogóbbak az ismeretei. A divatigények alakulásáról, az értékesítésről, a készletgazdálkodásról megint mások és mások tudnak többet. A műszaki-gazdasági fejlődéssel a különböző tevékenységek egyre inkább specializálódnak, s nincs és nem is lehet olyan ember, aki az adott gyáron belül minden munka részletét ismeri, tudja. A vezetőktől sem várhatjuk ezt. A maguk módján ők is specialisták, de nem a részletek, hanem az összefüggések tudói, a holnap követelményeinek felismerői. S átfogó feladataik elvégzéséhez felhasználják a tervező, a szervező, a piackutató, a munka- és személynügyi stb. specialisták tudatjainak tapasztalatait.

Szállítások a tervezetten felül

Az októberi szállítási rekord után jól sikerült a MÁV-nál az őszi csúcsforgalom másik nehéz hónapja, a november is. A MÁV vezérigazgatóság gyorsjelentése szerint a vasút novemberben 10 716 000 tonna árut fuvarozott el. Túltejesítve mind a tavalyi azonos időszak teljesítményét, mind a terv előírását.

Az elmúlt hónapban a belföldi fuvarozásban a cukorrépa adta a legnagyobb munkát. Annak ellenére, hogy a közúti szállítási vállalatok, s maguk a termelőszövetkezetek is sok répát vittek közvetlenül a gyárakba, a vasút is csaknem 700 000 tonnányit továbbított. Megnövekedett a műtrágyaszállítások, tovább emelkedett a gázolajforgalom és szokatlanul nagy volt a kő- és kavicszállítási igény. A devizaszerzés szempontjából fontos tranzit- és exportforgalom is kedvezően alakult. Több mint egymillió tonna exportáru fuvarozott el a vasút, kétszer annyit, mint a múlt év azonos hónapjában. (MTI)

Vezetés = előrelátás

Amióta ember az ember, s derekát kiegyenesítette, fejét fölemelte, látóköré sző szerint is kiszélesedett. Azóta nemcsak a lába előtti földet, vagy közvetlen környezetét látja, hanem a távoli horizontot szintén. De látóköré átvitt értelemben is kiszélesedett azzal, hogy munkát végez. E legemberibb tevékenység lényege ugyanis éppen az, hogy előre látjuk a munka célját, végeredményét, s nem a vakvilágba, vagy velünk született ösztönök parancsára dolgozunk. Marx szerint ilyen értelemben a legrosszabb építőmester is túlszár a szabályos sejtrendszert építő méhen.

A munka jellege és ennek megfelelően az előrelátás, a tudatosság mértéke különböző. A szalagon dolgozó, s részmuveleteket végző munkásnak nem kell például a cipőgyártás és -értékesítés egészét áttekintenie. Magáról a gyártásról nyilvánvalóan a szalagok, a technológiák tervezőinek átfogóbbak az ismeretei. A divatigények alakulásáról, az értékesítésről, a készletgazdálkodásról megint mások és mások tudnak többet. A műszaki-gazdasági fejlődéssel a különböző tevékenységek egyre inkább specializálódnak, s nincs és nem is lehet olyan ember, aki az adott gyáron belül minden munka részletét ismeri, tudja. A vezetőktől sem várhatjuk ezt. A maguk módján ők is specialisták, de nem a részletek, hanem az összefüggések tudói, a holnap követelményeinek felismerői. S átfogó feladataik elvégzéséhez felhasználják a tervező, a szervező, a piackutató, a munka- és személynügyi stb. specialisták tudatjainak tapasztalatait.

közepette erősödött a vezetés perspektivikus látásmódja, távlati szemlélete. Tavaly, első ízben, mindegyik elkészítette az öt évre szóló vállalati és táncsi terveket. Így végig gondolták minden vállalat és terület jövőjét, hosszabb távra alapozták meg munkájukat, feladataikat. Persze, ezzel nem változott meg egy csapásra és automatikusan a vezetés munkatílusa, látásmódja. Néhol a középtávú tervezést már eleve formálisan végezték el, másutt pedig esetenként a jól végiggondolt elképzeléseket is adta tették, mellőzték. Mert a máról holnapra élés, a „diszpécserkedés” visszahódította régi szerepét.

Hol tartunk most? Melyek a távolabbi célok? Meddig juthatunk a közeli jövőben? Ezekre a kérdésekre keresik a választ a vállalatok napjainkban az esztendő vége felé, az 1973. évi terv összeállításakor. S ahol az előrelátást és a tervezést valamennyire is komolyan értelmezik, ott most nem csupán egyik évről a másikra váltanak át, hanem ismét nagyobb távlatban gondolják végig a lehetőségeket és a feladatokat.

Nem könnyű meghatározni egy év munkaprogramját. Képletesen szólva azt kell elérni, hogy a karávan ne csak haladjon, hanem érje is el célját, s szükség szerint érintse az útba ejthető oázisokat. A gazdasági vezetők — a helyi idegenvezetőkhez hasonlóan — megkímélik „expedíciójukat” a felesleges kitérőktől, kalandoktól. Irányítjuk az alapos helyszelvezésre épülő realitás távlati terv. S e távlati terv mit sem ér, ha olyan nagy beruházási és forgóeszközigényre épül, amely meghaladja a vállalat és a népgazdaság erőforrásait. Ha nem számol eléggé a piaci igények növekedésével, a verseny fokozódásával. Ha nem irányozza elő a hatékonyság növekedését a kívánatos mértékben. Ha nem tűzi célul a szervezőt, s ennek részésként a kooperáció egyre magasabb szintjét. Ilyen és hasonló nézőpontból, a mai ismeretek alapján érdemes újra értékelni, időszerszerűsíteni a vállalati öt éves terveket, hogy megbízható irányítói legyen a jövő évi munkaprogramok összeállításához.

Kovács József

Az MSZMP KB novemberi ülésének fő beszédei a Társadalmi Szemle új számában

A Társadalmi Szemle most megjelent decemberi száma közlése a párt Központi Bizottságának november 14 —15-i ülésén elhangzott két referátumot és a zárszót;

Kádár János előadói beszéde és zárszó, valamint Nyers Rezső előadói beszéde a már nyilvánosságra hozott határozatokkal együtt a nagy jelentőségű ülés fontos dokumentumai.

A párt elméleti és politikai folyóirata megemlékezik két évfordulóról. „A Szovjetunió fél évszázados jubileuma” címmel Nemes Dezső méltatja azt a rendkívüli történelmi utat, amelyet megalakulása óta a szocializmus Szovjetunió megtett. Sötér István „Petőfi, a világhíradalmár patrióta” című tanulmányában — a költő születésének 150. évfordulója alkalmából — érdekes elemzést ad arról, hogyan jutott el Petőfi a plebejus indíttatású világhíradalmárságtól a konkrét hazafisághoz.

A könyvismertetések között találjuk Fock Jenő és Komócsin Zoltán nemrég megjelent kötetének részletes recenzióját.

Tóth Sándor

Tisztességből kitűnő

Nem mindennapi szórakozottságról — és becsületes-ségről tudat bennünket Tóth Sándorné.

Kitűnőre vizsgázott anyja és fia emberségből — írja olvasónk. December 4-én Schusztér Gábor, a Rókusi általános iskola nyolcadikosztályos tanulója édesanyját látogatta meg a járási tanács büféjében, aki ott mint a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat alkalmazottja dolgozik. A fiú az emeleten egy pénztárcát talált. A levélben írottak szerint jókora nagyságú lehetett, mert nem kevesebb, mint 14 ezer forint lapult benne. Anya és fia szobáról szobára járva

kereste a meglehetősen szórakozott tulajdonost — sikerrel. Az osztályvezető nem akart hinni a szemének, amikor megkapta elvesztettnek hitt pénzét.

Dicséretes dolog, ha valaki — értéktől függetlenül is — keresi az elhagyott tárgyak tulajdonosát, hiszen az egyedül helyes erkölcsi erőnek engedelmeskedik, amikor ezt teszi. A visszaadott holmi vagy pénz értékével mégis egyenes arányban nő az emberekben az elismerés becsületes társuk iránt — és a csodálkozás, hogy mennyire felelőtlenek tudunk lenni néha saját magunkkal szemben is.

A közlekedés biztonságaért

Péter György (Béketelep, Tarnóczy utca 11.) küldte be szerkesztőségünkbe ezt a képet. A közlekedés biztonságaért emel szót, azzal, hogy megörökítette a béketelepi bekötőút állapotát.

A dohányzás ártalmai

Ifj. Császár Lajos, egyetemi hallgató (Odesszai körút 50—52.) három gépelt oldalt szentel arra, hogy bebizonyítsa, mennyire káros a szervezetre a dohányzás. A dohányzás ártalmaival foglalkozó irodalom napjainkban már könyvtárakat tesz ki. A dohányzó emberek száma azonban évről évre emelkedik. Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének, a FAO-nak közlése szerint a világ cigarettatermelése tíz év alatt 45 százalékkal nőtt, dohánytermelésének több mint 75 százalékát cigarettává dolgozzák fel.

Statistikailag is kimutatható, hogy az idült hörghurutban, tüdőgyulladásban szenvedők és a tüdőrákosok döntő többsége a dohányzók közül kerül ki. Az onkológusok X. nemzetközi kongresszusán Joseph Melnik ame-

rikal tudós a következőket mondta: „Ha megszűnne a cigarettázás, évente több mint 100 ezer ember életét megmenthetnék.”

Megállapították, hogy a dohányosok között sokkal gyakoribb a fogínybetegség, mint a nemdohányzók körében. Emiatt a cigarettázók fogai korábban, már a negyvenéves korban. Annak, hogy egy házasságból nem születnek gyermekek, gyakran az az oka, hogy a férfi erős dohányos. Ha néhány hónapig nem hódol szenvedélyének, hormonális kezelés nélkül is viszszanyeri nemzőképességét.

Vizsgálatok egész sora megállapította, hogy a dohányzóknál a tüdő rugalmassága, a légutakon áramló levegő surlódása az egészségre káros módon változik. Egy gyöngye cigaretta elszívása után öt perccel felére

csökken a térdreflex intenzitása. Az tévhit, hogy a dohányosok nyugodtabbak, mert a vizsgálatok szerint gyakrabban vannak stresszhatás alatt, mint a nemdohányzók. Operáció előtt pedig a dohányzó embereknek nagyobb mennyiségű altatószertre van szükségük, mint azoknak, akik nem cigarettáznak.

Vajmi kevés bizodalunk van abban, hogy a Postaládá olvasói e cikkeken túljutva egyszer s mindenkorra elnyomják füstölő cigaretta-ajukát. Annnyit talán elérünk az egészségükért aggodó Császár Lajos jóvoltából, hogy a következőt kisése szorongva fogják elszívni.

Miskolci tárlat — szegedi tanulságok

Miskolc felszabadulásának ünnepén, vásárnap nyílt meg a II. Téli Tárlat. Téli időszakban ez az egyetlen országos vonású képzőművészeti esemény; nyáron — tudjuk — egymás után nyílnak Keszthelyen, Debrecenben, Szegeden országos kiállítások.

A miskolciak sok és szép díjat adományoztak, mégis a kiállítás másodközlés jellegű. A nyáron már itt-ott látott munkák, köztük a Szegeden

kiállítottak közül számos (még a kijátszítottak közül is) szerepelt, díjat kapott. A díjazottak: Lessenyei Márta, Vigh Tamás, Varga Miklós, Léderer Tamás szobrász, Kunt Ernő, Gerzson Pál festő- és Rozanits Tibor grafikusművészek.

Rajtuk kívül Vasas Károly, Nagy Sándor, Kovács Ferenc, Simon Ferenc és Záhordzik Nándor szobrászok, Tóth Imre, Ircsik József, Berky Viola festők és

Czinke Ferenc, Pető János grafikusok munkái jelentik az országos színvonalat. A kiállítás figyelmeztet képzőművészeti életünk kedvezőtlen jelenségeire is: a miskolci Feledy Gyula, Vati József, Kalló László és Barczy Pál távol maradtak a tárlatról. Ez nem jó! De az sem, hogy szegedi művészeink se törekednek a helyi fórumokon kívüli közös szereplésekre.

Tóth Sándor

Válaszol az illetékes

Lapunk november 17-i számában foglalkoztunk az újszentiváni 10-es számú vegyesbolt tejjelátásával.

A cikkre a Szőreg és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet igazgató elnökének, Sárosi Józsefnek, és áruforgalmi főosztályvezető helyettesének, dr. Kovács Józsefnek, az aláírásával érkezett válasz a szerkesztőségbe. A szövetke-

zet vezetői arról értesítettek bennünket, hogy a tejipari vállallattal sikerült meg egyezniük, hogy ezentúl az igényeknek megfelelő mennyiségű Polypack csomagolású tejet küldenek az üzletbe.

Örömmel olvastuk, hogy november 27-től már nem lehet panasz az újszentiváni vegyesbolt tejjelátására.